VIOLIST · ARRANGEUR

Emmanuel *Coppey*

City Music Foundation Artist, Artist in Residence aan de Muziekkapel Koningin Elisabeth en de Fondation Singer-Polignac, lid van de Ensemble Modern Academy en de London Contemporary Soloists — de Franse violist Emmanuel Coppey beweegt zich tussen de eeuwen als tussen de kamers van één huis.

Van de eenzame polyfonie van Bach tot de romantische kring rond Joachim, van de verfijning van de Franse school tot de muziek die vandaag wordt geschreven — vijf hoofdstukken, vijf manieren van luisteren. Hij bespeelt een prachtige Guarnerius uit 1735, gul in bruikleen gegeven door de collectie Guttman.

HOOFDSTUK I · DE WORTELS

Bach, en de kring rond Joachim

De zes Sonates & Partita's als één grote boog — en de romantische lijn van Joseph Joachim: cadensen, Romances, kamermuziek onder vrienden.

Voor Emmanuel Coppey zijn de solowerken van Johann Sebastian Bach de grammatica van de viool: polyfonie uit vier snaren, dans die architectuur wordt, stilte met het gewicht van een noot. Hij speelt de volledige cyclus van de Sonates & Partita's, waarmee hij in 2023 de New York Bach Competition won.

Zijn barokspel reikt veel verder dan de solowerken — onder meer als solist naast Rachel Podger en in de concerten van Bach.

Joseph Joachim vormde de romantische viool: de Hongaarse dansen van Brahms voor viool, de aan hem opgedragen Romances van Clara Schumann, cadensen voor de grote concerten. Emmanuel keert naar die wereld terug als naar een ouderlijk huis — hij schrijft zijn eigen cadensen voor Mozart, speelt de Romances, arrangeert Brahms.

Als veelgevraagd kamermusicus deelde hij het podium met Augustin Dumay, Nelson Goerner, Marc Coppey, Anna Vinnitskaya, Bertrand Chamayou, Frank Braley, François Salque, Martin Beaver, Nicolas Baldeyrou, Emre Sener en Guillaume Bellom, op enkele van de meest prestigieuze kamermuziekfestivals van Europa.

HOOFDSTUK II · HET ATELIER

De arrangeur, een tweede pen

Van Dukas' Tovenaarsleerling tot de wiegeliedjes van Brahms — transcriberen als een manier om muziek van binnenuit te lezen.

Arrangeren is Emmanuels manier om twee keer te luisteren. Elke transcriptie begint aan de werktafel, potlood in de hand, met de vraag wat de viool kan onthullen dat het oorspronkelijke instrument verborgen hield.

Zijn virtuoze bravourestuk naar Dukas' L'Apprenti sorcier staat naast Brahms' Hongaarse dans nr. 5 en Wiegenlied, Mendelssohns Lieder ohne Worte, de volksmelodie Mocirita — en zijn eigen cadensen voor Mozarts Concerto nr. 2.

HOOFDSTUK III · ERFGOED & HORIZON

De Franse school, en de moderniteit

Helderheid, kleur en de kunst van de strijkstok — van het Conservatoire de Paris en het België van Ysaÿe tot de muziek van nu.

Emmanuels muzikale opleiding begon bij Larissa Kolos. Hij studeerde af aan het Conservatoire de Paris, bij Philippe Graffin en Svetlin Roussev, en aan de Royal Academy of Music; hij kreeg ook les van György Pauk en Augustin Dumay.

Als Artist in Residence aan de Muziekkapel Koningin Elisabeth — in het land van Ysaÿe — en sinds juli 2024 aan de Fondation Singer-Polignac in Parijs draagt hij de Franse en Frans-Belgische school uit als een manier van luisteren: een verfijning van klankkleur die alles kleurt wat hij speelt.

Emmanuels repertoire loopt van de barok tot de muziek van vandaag. Als lid van de Ensemble Modern Academy en de London Contemporary Soloists, en als City Music Foundation Artist, benadert hij nieuwe muziek met dezelfde nauwgezetheid als Bach.

Als solist werkte hij met Jérémie Rhorer, Vahan Mardirossian, Rachel Podger, Alexei Ogrintchouk, Guy van Waas en Christopher Warren-Green — en in de kamermuziek met Barbara Hannigan. Moderniteit is voor hem geen breuk, maar de traditie die in beweging blijft.

HOOFDSTUK IV · HET ALBUM

Enchanted Streets: Paris

Een debuutalbum voor Aparté en een geïllustreerde begeleidende app — een reis door de muziek, de plekken en de artistieke energie van Parijs, van de belle époque tot de jaren 1930.

Enchanted Streets: Paris is meer dan een plaat. Zestien werken — meesterwerken, zeldzame parels en eigen arrangementen — elk verbonden met een plek in de stad: de concertzalen, salons, cabarets en straten waar deze muziek ontstond.

Het programma loopt van de Sonate van Debussy en de 'Ballade' van Ysaÿe tot het Thème et variations van

Messiaen, via Boulanger, Tailleferre, Ravel, Stravinsky, Varèse en Poulenc — en eindigt aan de randen van de Parijse nacht, met Josephine Baker, Maurice Chevalier en Rose Room van Eddie South. In Emmanuels arrangement van Dukas' Tovenaarsleerling worden twee musici een heel orkest.

Het album werd in augustus 2026 in vier dagen opgenomen in de Muziekkapel Koningin Elisabeth — van tien uur 's ochtends tot elf uur 's avonds — met pianist Arthur Hinnewinkel, mezzosopraan Sofia Anisimova en geluidstechnicus Paul Turquet.

Het album komt tot leven in een begeleidende app: volg elk stuk door het Parijs van de jaren 1930, ontdek de zalen en verhalen die het vormden, en laat de muziek om je heen ontstaan. Het project wordt gedragen door zijn luisteraars, via een crowdfundingcampagne.

HOOFDSTUK V · OVERDRACHT

Pedagogie, en de app iFetz

Een nieuwe manier om toonladders te studeren, geïnspireerd door het geheim van Paganini — zodat de hele toets als één geheel aanvoelt.

iFetz kwam voort uit Emmanuels eigen studiepraktijk. Geïnspireerd door wat hij het geheim van Paganini noemt, ontwikkelt de app een transversale aanpak van de linkerhand: elke toonsoort wordt in elke positie gestudeerd, volgens de kwintencirkel, zonder te verschuiven en altijd met dezelfde vingerzetting.

Na een tijd voelt elke positie even vertrouwd, en neemt een gevoel voor patronen het over — er zijn er maar zeven. Toonladders op twee snaren leiden naar tertsen, octaven, dubbelgrepen, toonladders in extensie en vingeroctaven, telkens met hetzelfde idee: weet welk patroon je speelt en voel in welke toonsoort je bent.

Reeksen en niveaus — van Hobby tot Explorer, Professional en Master — houden het dagelijkse werk gaande, en spelers kunnen Emmanuel rechtstreeks via de app vragen stellen. Twee films leggen de methode uit: 'Paganini's Secret Finally Explained' en de presentatie van de app.

VISITEKAARTJE

In het kort

INSTRUMENT

Guarnerius, 1735

Gul in bruikleen van de collectie Guttman

RESIDENTIES

Fondation Singer-Polignac

Sinds juli 2024 · Muziekkapel Koningin Elisabeth · City Music Foundation Artist

ENSEMBLES

Ensemble Modern Academy

Frankfurt · London Contemporary Soloists

PRIJS

New York Bach Competition

Winnaar, 2023

TELEVISIE

Royal Christmas Concert

Vivaldi, De vier jaargetijden — Belgische nationale televisie

OPLEIDING

Conservatoire de Paris · Royal Academy of Music

Philippe Graffin, Svetlin Roussev, György Pauk, Augustin Dumay, Larissa Kolos

GESTEUND DOOR

Royal Academy of Music

Adami · Fondation de la Vocation · Fondation Banque Populaire

PERS

“Helderheid en zachtheid, gedompeld in subtiele kleuren.”
— Le Soir

“Ik heb nooit een betere live-uitvoering gehoord van Bachs werken voor viool solo.”
— Washington Bach Consort

“Wonderbaarlijk van natuurlijkheid en vaart, in een lichtende klank.”
— La Libre

“Een glimlachende en stralende violist.”
— Le Soir

“Zijn techniek is buitengewoon, zijn interpretaties zijn overtuigend, en hij leek volkomen op zijn gemak in enkele van de moeilijkste stukken die ooit voor viool zijn geschreven.”
— Washington Bach Consort

“Een emotie van omhullende zachtheid, doorspekt met subtiele nuances en muzikale kleuren.”
— Le Soir

“Hij profileert zich nu al als een van de veelzijdigste solisten van zijn generatie.”
— Le Figaro

“Emmanuel Coppey overstijgt de technische uitmuntendheid om een visie te laten horen.”
— Le Soir

“Men prijst de gedrevenheid en de uiterste precisie van de viool van Emmanuel Coppey.”
— Le Monde

“Een schepper van sferen.”
— Le Soir

“Het was de uitvoering van een leven.”
— Washington Bach Consort

“We ontdekken de zuiverste der musici.”
— Le Soir

“Een kunstenaar met een brede cultuur.”
— Classica

“Deze Franse violist verwierf op de wedstrijd de reputatie van een origineel kunstenaar.”
— Le Soir

“Emmanuel Coppey ging in deze Caprices van Paganini veel verder dan louter technisch vertoon, vond nuance en gaf zich volledig in de Sonate van Ysaÿe.”
— Le Soir

“Een subtiliteit van klankkleur die je sprakeloos laat.”
— Le Point

“Coppey gaf ons de sleutel tot de Sonate van Ysaÿe en opende plots de hemel naar het licht.”
— Le Soir

CONTACT

contact@emmanuelcoppey.com
emmanuelcoppey.com